

ЕВРОПЕЙСКА КОНВЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЖИВОТНИТЕ КОМПАНЬОНИ

Преамбюл

Държавите - членки на Съвета на Европа, подписани тук

Осъзнавайки, че целта на Съвета на Европа е да постигне по-голяма единност между членовете си;

Потвърждавайки, че човекът е длъжен морално да уважава всички живи същества и осъзнавайки, че животните-компаньони са в специални отношения с него;

Осъзнавайки важността на животното-компаньон, допринасящо за качеството на живота и последващата му ценност за обществото;

Осъзнавайки сложността, произтичаща от огромното разнообразие на животни, отглеждани като компаньони от човека;

Осъзнавайки рисковете, които последват от свръхпопулация на животно-компаньон за хигиената, здравето и сигурността на човека и на други видове животни;

Осъзнавайки, че отглеждането на диви животни за компаньони не трябва да се поощрява;

Осъзнавайки различните условия, които регламентират придобиването, отглеждането, комерсиалното и некомерсиалното развъждане, изоставянето и търговията с животни-компаньони;

Осъзнавайки, че животните-компаньони не винаги са отглеждани в условия, които са подходящи за тяхното здраве и благосъстояние;

Отбелязвайки, че отношението към животните-компаньони е различно навсякъде, понякога поради ограничени познания и осъзнаване;

Имайки предвид, че не само желателна, но и реалистична цел е единният общ стандарт в отношението и третирането на животните-компаньони, изразяващ се в отговорното им стопанисване;

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Глава първа - Общи положения

Чл. 1 – Определения

1. под "животно-компаньон" се разбира всяко животно, отглеждано или с намерения да бъде отглеждано от човека в домашни условия за лично развлечение и компания.
2. под "търговия с животни-компаньони" се разбират всички редовни бизнес трансакции във внушителни количества, провеждани с цел комерсиална изгода, които включват промяна на собственика на животните.
3. под "комерсиално развъждане и отглеждане" се имат предвид развъждане и отглеждане предимно с комерсиална цел и във внушителни количества;
4. под "убежище за животни" се има предвид построяване на сграда с нестопанска цел, където животните-компаньони се отглеждат в големи количества. Ако националните законодателни и/или административни мерки позволят, подобно убежище може да приеме и бездомни животни.
5. под "бездомно животно" се има предвид животно-компаньон, което или няма дом, или е извън границите на дома на своя собственик или лице, което го стопанисва и не е под контрола и прякото им наглеждане.

1. под "компетентни власти" се разбират власти, назначени от Държавата-членка.

Чл. 2 - Компетенции и изпълнение

1. Всяка страна трябва да предприеме необходимите стъпки, за да е ефективно приложението на тази Конвенция, върху:
 - а) животните-компаньони, отглеждани от едно лице или домакинство, от търговска институция, институция с цел комерсиално развъждане и отглеждане и в убежищата за животни.
 - б) бездомни животни, където е подходящо
2. Нищо в тази Конвенция да не влияе върху изпълнението на другите методи по защита на животните или по запазване на защитените диви видове.
3. Нищо в тази Конвенция да не влияе на свободата на страните да приемат по-стриктни мерки за защита на животни-компаньони или да прилагат мерките, съдържащи се тук към категориите животни, които не са споменати изрично в нея.

Втора глава – Принципи за отглеждане на животни-компаньони

Чл. 3 Основни принципи за благосъстоянието на животните

1. Никой да не причинява ненужна болка, страдание или стрес на животно-компаньон.
2. Никой да не изоставя животно-компаньон.

Чл. 4 Отглеждане

1. Всяко лице, което отглежда животно-компаньон и което се е съгласило да се грижи за него, да бъде отговорно за неговото здраве и благосъстояние.
2. Всяко лице, което отглежда животно и се грижи за него да осигури условия, грижи и внимание, които да взимат предвид

етологичните нужди на животното в съответствие с неговия вид и порода. Особено:

- а) да му предоставя подходяща вода и храна в достатъчно количество
- б) да му осигурява достатъчни възможности за движение
- в) да предприеме всички разумни мерки, за да предотврати неговото бягство

3. Едно животно не бива да бъде отглеждано като животно – компаньон, ако:

- а) условията от ал. 2 не са спазени или ако
- б) въпреки спазването на горните условия, животното не може да се адаптира към затворен начин на живот

Чл. 5 Развъждане

Всяко лице, което избира животно-компаньон за развъждане трябва да се съобрази с анатомичните, физиологични и поведенчески характеристики на животното, които има вероятност да поставят на риск здравето и благосъстоянието или на младото поколение или на майката.

Чл. 6 Възрастови ограничения за придобиване на животно-компаньон

Нито едно животно-компаньон да не бъде продавано на лица под 18 години, без изричното съгласие на родителите или други настойници.

Чл. 7 Обучение

Нито едно животно да не бъде обучавано по начин, който е вреден за здравето и благосъстоянието му, особено относно упражняване на насилие, за да надскочи естествените си възможности и сила. Или чрез употреба на изкуствени помощни средства, които причиняват наранявания, ненужна болка, страдания или стрес.

Чл. 8 Търговия, комерсиално развъждане и отглеждане, убежище за животни

1. Всяко лице, което в момента на влизане в сила на тази Конвенция търгува или развъжда, или отглежда с комерсиална цел животни-компаньони или управлява убежище за животни да декларира това пред компетентните власти в рамките на период, определен от всяка страна.

Всяко лице, което възнамерява да се занимава с такива дейности, да декларира своето намерение пред компетентните власти.

2. Тази декларация да определи:

а) видовете на животните–компаньони, които са включени или ще бъдат включени

б) отговорното лице и неговите познания

в) описания на помещенията и оборудването, използвани или които ще бъдат използвани

3. Гореспоменатите дейности могат да бъдат извършвани само ако:

а) отговорното лице има необходимите познания и способности, или в резултат на професионално обучение или на достатъчен опит с животни-компаньони и

б) ако помещенията и оборудването, използвани за тази дейност са съобразени с изискванията, изложени в чл. 4

4. Компетентните власти да определят според декларацията дали условията от ал. 3 са или не са съобразени. Ако тези условия не са напълно спазени, властите да препоръчат мерки и ако е необходимо за състоянието на животните да забранят започването или продължаването на дейността.

5. В зависимост от националното законодателство, компетентните власти да съблюдават дали гореспоменатите условия са съобразени или не са.

Чл. 9 Реклама, развлечение, изложби, състезания и други мероприятия

1. Животните-компаньони да не се използват за реклама, развлечение, изложби, състезания и други мероприятия, докато:

а) организаторът не създаде подходящи условия, за да бъдат третирани животните-компаньони в съответствие с изискванията от чл. 4 ал. 2 и

б) здравето и благосъстоянието на животните са подложени на риск.

3. Да не бъдат давани вещества, да не бъдат прилагани лечения и да не бъдат използвани уреди върху едно животно-компаньон с цел повишаване или намаляване на естествените му качества:

а) по време на състезание или

б) по всяко друго време, когато това би подложило на риск здравето и благосъстоянието на живота му.

Чл. 10 Хирургически операции

1. Хирургически операции с цел промяна външния вид на едно животно или други нелечебни цели да бъдат забранени особено:

А) рязането на опашки

Б) рязането на уши

В) изрязване на струните

Г) изтръгване на нокти и зъби

2. Изключения от горното да бъдат разрешени само:

а) ако ветеринарен лекар счита нелечебните процедури за необходими или поради здравословно състояние, или за благосъстоянието на всяко отделно животно

б) да предотврати възпроизводството

3.

а) операции, в които животното ще или има вероятност да изживее ужасна болка да се извършват с упойка само от ветеринарен лекар или под негов контрол.

б) операции, за които не се изисква упойка може да се извършват от компетентно лице според националното законодателство.

Чл. 11 Убиване

1. Само ветеринарен лекар или друго компетентно лице може да убива животни-компаньони освен в случай на спешност да прекрати страданието на животното, когато ветеринарна или друга компетентна помощ отсъства или във всеки спешен случай,

определен от националното законодателство. Всяко убийство на животно да бъде извършвано с минимални физически и психически страдания, съобразени със ситуацията. Избраният метод освен в спешни случаи

- а) или да причини мигновена загуба на съзнание и смърт или
- б) да започне с прилагането на дълбока пълна упойка, която да бъде следвана от мерки, които да причинят моментална и сигурна смърт.

Отговорното лице за убиването да се увери, че животното е мъртво преди разчленяване на трупа.

3. Да се забранят следните методи на убиване:

- а) давене и други методи на задушаване, ако те не произведат ефекта, посочен в параграф 1.б
- б) употребата на каквито и да било отровни вещества или лекарства, дозата и приложението, на които не могат да бъдат контролирани, така че да имат ефекта, споменат в чл. 1
- в) електрически ток, освен ако не предизвиква мигновена загуба на съзнание.

Глава III – Допълнителни мерки за бездомни животни

Чл. 12 Намаляване на числеността

Когато страна по договора прецени, че броят на бездомните животни представлява проблем за нея, тя трябва да предприеме необходимите законодателни и/или административни мерки за намаляването му по начин, който не причинява ненужна болка, страдание или стрес.

- а) такива мерки трябва да включват следните изисквания:
 - ако такива животни трябва да бъдат ловени, това се прави с причиняване минимум физическа или психическа болка
 - когато животните се прибират и убиват, това трябва да бъде съобразено с принципите, заложиени в тази Конвенция.
- б) Страните осъзнават, че:

- всяко куче или котка е добре да бъде снабдено с постоянна идентификация по подходящ начин, който предизвиква минимум болка, страдание или стрес, като татуировка, както и да се записват номерата в регистър с имена и адреси на собствениците им.
- намаляването на непланираното размножаване на котки и кучета е добре да се осъществява чрез кастрация на тези животни.
- окуражаването да се предава всяко намерено куче или котка на компетентните органи е важно.

Чл. 13 – Изключения за ловене, държане и убиване

Изключения от принципите, залегнали в тази Конвенция относно ловенето, държането и убиването на бездомни животни може да бъдат предприети, само ако са неизбежни в рамките на програми по контрола на националните заболявания.

Чл. 14 – Информация и обучение

Страните поемат ангажимент да окуражават развитието на информационни и образователни програми, така че да запознаят организациите и отделните лица, свързани с държането, развъждането, обучението, търгуването и отглеждането на животни-компаньони с мерките и принципите в тази Конвенция. В тези програми трябва да се привлече внимание особено върху следните теми:

- а) необходимост обучението на животни-компаньони за всякакви комерсиални или състезателни цели да се извършва от лица, притежаващи необходимите познания и способности.
- б) да не се поощрява:
 - подаряването на животни компаньони на лица под 16 години без изричното съгласие на родителите им или попечители.
 - подаряване на животни-компаньони като възнаграждения, награди или поощрения
 - непланираното развъждане на животни-компаньони
- в) възможните отрицателни последствия за здравето и благосъстоянието на диви животни в роля на животни-компаньони

г) рисковете от безотговорно придобиване на животни-компаньони, водещи до увеличаване на нежелани и изоставени животни

ГЛАВА 5 – Многостранни консултации

Чл. 15 Многостранни консултации

1. Страните по тази Конвенция, в рамките на пет години от влизането ѝ в сила и на всеки пет години след това, както и при всеки случай, когато мнозинство от представителите на тези страни го изискат, да провеждат многостранни консултации в Съвета на Европа, да изложат приложението на Конвенцията и да направят предложения за поправки, или разширяване мерките в нея.
2. Всяка страна по Конвенцията да има право да назначава представител за участие в тези консултации. Всяка държава-членка на Съвета на Европа, която не е страна по Конвенцията да има право да бъде представена от наблюдател в тези консултации.
3. След всяка консултация, страните по Конвенцията да предадат в Комитета на Министрите в Съвета на Европа доклад от консултативната и функционирането на Конвенцията, включващ, ако сметнат за необходимо, предложения за поправка на чл.15-23 от Конвенцията.
4. Съобразявайки се с мерките в тази Конвенцията, страните да създадат правила за процедура по провеждане на консултациите.

ГЛАВА VI Поправки

Чл. 16 Поправки

1. Всяка поправка в чл. 1-14, предложена от една страна по Конвенцията или Комитета на министрите, да бъде съобщена на Генералния секретар на Съвета на Европа, а той да я предаде на държавите членки на Съвета на Европа, на всяка

страна по конвенцията, на всяка държава поканена да участва.

2. Всяка поправка, предложена в съответствие с мерките в предходния параграф, да бъде проучена на една многостранна консултация не по-късно от два месеца след датата на препращането ѝ от Генералния Секретар. Поправката може да се приеме с мнозинство, представляващо 2/3 от страните по Конвенцията. Приетият текст да бъде предаден на страните по Конвенцията.
3. Дванадесет месеца след приемането ѝ на многостранна консултация всяка поправка да влезе в сила освен ако някоя от страните по Конвенцията не е предявила възражение.

Глава VII Окончателни мерки

Чл. 17 Подписване, ратификация, подписване, одобрение

Тази Конвенция да бъде отворена за подписване от държавите членки на Съвета на Европа. Тя е подлежаща на ратификация, приемане или одобрение. Начините за ратификация, приемане или одобрение се внасят от Генералния секретар на Съвета на Европа.

Чл. 18 Влизане в сила

1. Тази Конвенция да влезе в сила от първия ден на месеца след изтичане на период от половин година от датата, на която четири държави членки на Съвета на Европа са се съгласили да се обвържат с Конвенцията в съответствие с мерките по чл. 17.
2. По отношение на всяка държава-членка, която в последствие изразява своето съгласие да бъде обвързана, Конвенцията да влезе в сила на първия ден от месеца след изтичане на период от половин година от датата на внасяне на начините за ратификация, приемане и одобрение.

Чл. 19 Приемане на държави-нечленки

1. След влизането в сила на тази Конвенция, Комитетът на Министрите на Съвета на Европа може да покани всяка държава-нечленка на Съвета да вземе участие, с решение на мнозинството, в съответствие с чл. 20 т. г). от Устава на Съвета на Европа и с единодушен вот на представителите на договарящите се държави, заемащи позиции в Комитета на Министрите.
2. По отношение на всяка поканена за участие членка, Конвенцията да влезе в сила от първия ден на месеца след изтичане на период от половин година от датата, на внасяне на начина за Приемане на държави-нечленки до Генералния секретар на Съвета на Европа.

Чл. 20 Територии

1. Всяка държава по време на подписване или при договорка за ратифициране, приемане на мерки, одобрение или приемането на нови членки, определят територия или територии, върху които да се прилага Конвенцията.
2. Всяка Страна може, по всяко време, чрез декларация, адресирана до Генералния Секретар на Съвета на Европа, да разшири приложението на тази Конвенция върху други територии, посочени конкретно в декларацията. По отношение на новата област, Конвенцията трябва да влезе в сила от първия ден на месеца след изтичане на период от половин година от датата на приемане на декларацията от Генералния секретар.
3. Всяка декларация, внесена по предходните два параграфа, по отношение на всяка територия, посочена в такава декларация, може да бъде оттеглена с известие до Генералния секретар. Оттеглянето да се зачита от първия ден на месеца след изтичане на период от половин година от датата на получаване на известието от Генералния секретар.

Чл. 21 Въздържане

1. Всяка държава по време на подписване или при договорка за ратифициране, приемане на мерки, одобрение или приемането на нови членки, може да се възползва от правото

си на едно или повече въздържане относно чл. 6 и чл. 10, ал. 1а. По други точки не може да има въздържане.

2. Всяка страна по Конвенцията, която се е въздържала по предходната ал. може изцяло или частично да го оттегли чрез известие, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето се зачита от датата на получаване на това известие от Главния секретар.
3. Страна по Конвенцията, въздържала се по отношение на някои от мерките в тази Конвенция, не може да изисква друга страна по Конвенцията да ги прилага. При частично или условно въздържане, страната по Конвенцията може да изисква прилагането на тези мерки, ако тя самата ги е приела.

Чл. 22 **Отказ**

1. Всяка страна по Конвенцията може по всяко време да се откаже от Конвенция чрез известие, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа.
2. Подобен отказ да се зачита от първия ден на месеца след изтичане на период от половин година от датата на получаване на известието от Генералния секретар.

Чл. 23 **Известия**

Главният секретар на Съвета на Европа да извести държавите-членки на Съвета на Европа и всяка държава, която се е включила към Конвенцията или е получила покана за известие за:

- а) всеки подпис
- б) всяка договорка за ратифициране, приемане на мерки, одобрение или приемането на нови членки
- в) всяка дата на влизане в сила на тази Конвенция в съответствие с чл. 18, 19 и 20
- г) всеки друг акт, известие или обсъждане, свързани с тази Конвенция

Уверяваме, в качеството ни на оторизирани лица за подписването на настоящата Конвенция

Приети в Страсбург на 13 ноември 1987 година на английски и френски език. Двата текста, бидейки еднакво автентични да бъдат внесени в архивите на Съвета на Европа в един единствен екземпляр. Главният секретар на Съвета на Европа да разпространи легализирани копия на всяка държава-членка на Съвета на Европа и всяка държава, поканена за участие.